

Marijana Palatin

Mrvunac Oro i pauk Lipotica

Ženski pauk Lipotica je bio na putu do lipoga i mirnoga mjesta, kade bi mogao znesti svoja jaja. Jur pred jednim danom je stavio željni cilj u navigaciju svojega hendija i od onda slijedio je putničkim preporukam. Polag te navigacije već nije imao daleko do cilja. Ipak ga je presenetilo vihorno i jako nevrimenasto vrime, tako da se je morao odmah kade shraniti. Dospio je do neke školje u zemlji, u ku je kanio splazniti. Mislio je, da će i onde moći znesti svoja jaja. No, kad je došao do ulaza je upametzeo, da pelja ova školja u kanalni sistem mrvuncev. Cijela črijeda je marljivo simo-tamo bižala, mrvunci su nosili zrnca zemlje, ostatke lišća i mnogo drugoga dugovanja i vladala je velika larva. A larva je postala još glasnija, kad su opazili Lipoticu na ulazu. Nije dugo duralo i mrvunac Oro, on je bio zastupnik kraljice, je stupio pred Lipoticu. „Ča kaniš ovde? Ča ne vidiš, da nije mjesta i da smo jako zaposleni?“, rekao je Oro ostrim glasom. A pauk Lipotica je odgovorio: „Ja bi prosila samo za čuvano mjesto, kade morem znesti svoja jaja. Nažalost si ne morem ništ drugoga iskati, ar vani se pripravlja jako nevrime. Prosim da bi se mogla ovde shraniti“, razložio je pauk Lipotica svoju situaciju.

Oro ga je prez milosti gledao i pitao: „Ča ne moreš koga zvati, ki bi ti pomogao i pred tebe došao?“, a na to mu je odgovorila Lipotica: „Ne, nažalost sam potpuno sama, a zvana toga se je i baterija hendija spraznila. Mrvunac Oro pauku Lipotici ipak nije mogao pomoći: „Žao mi je, ali mi zaistinu nimamo mjesta. Mi moramo pripraviti ovde naše stane, imamo jako čuda djela, a zvana toga moramo zatvoriti i ulaz, da ne bi žurgala voda u naše hiže. Prosim prođi van i znamda ćeš kod susjedov imati već sriće!“ Pauk Lipotica se je tužno i visećom glavom obrnuo i otpuzio je van u nevrime. Vani je našao mali kamenčić, ispod koga se je shranio. Drhtetao je po cijelom tijelu, ar bilo je dosta hladno. Veliku brigu si je načinjala Lipotica zbog svojih jaj i konačno svoje dice. Morala je jaja nesti onde pod onim kamenčićem pri burni, nevrimenasti i hladni vrimenski uvjeti. Siromaški pauk Lipotica prebavio je cijelu noć pod onim kamenčićem, prez sna i prez hrane.

Rano jutro, kad se je nevrime utišilo i kad se je počelo daniti, preplašio je strašan oštar zvuk Lipoticu. Zemlja se je ispod paučinoga tijela tresla. Konačno se je i kamenčić počeo ruljati. Pritom je zagnjavio Lipotičina jaja i polovicu od nje nog. Pauk je strašno zaviknuo i počeo se plakati od tuge, boli, straha i prez pomoći. Onde je sada ležao, sam, sa strašnimi boli, nije se mogao gibati i gledao je u zničena jaja.

Vrijeda ali je dozvirao cijeli šereg mrvuncev do kamenčića, ki je pokrивao Lipoticu. Ona je odmah prepoznala glas mrvunca Ora. Puzili su do Lipotice i marljivo pregledali ov cijeli slučaj nesriće. Pauk se je nadalje jako plakao. Znao je, da je zgubio jaja i da se mali paučići nikada neće du zleći.

I mrvunac Oro je prepoznao Lipoticu. Kad ju je zagledao, se je strašno jako preplašio i uhvatilo ga je čemerno dušno spoznanje. Vidio je, da je pauk teško ranjen i da se ne more gibati. Tako je Oro zapovidao svojim prijateljem mrvuncem, da moraju odmah svi skupa pomoći kamenčić porinuti na stran. Oko 20 mrvuncev se je veljek pozicioniralo oko kamenčića. Neki su stali s prvim dijelom tijela, a drugi opet sa zadnjim dijelom pod kamenčićem. Treti opet su otpuzili u male puče, tako da bi mogli malo nadignuti kamenčić. I sam Oro je stavio svoju moć na raspolaganje. Kad su sve pozicije bile zauzete, je mrvunac Oro zaviknuo: „Jedan, dva, tri i dizati! Paziti! Svi skupa, još jednoč! Paziti!“ Ovako su mrvunci polako zdizali i ruljali kamenčić od Lipotičinoga tijela. Pauk Lipotica se je pritom jako bojao, ar je mislio da će im kamenčić spasti i se nanovič doruljati na njegovo tijelo. No ali mrvunci su bili jako šikani i svaki je točno znao kako i kade mora zgrabiti.

Kad su pauka Lipoticu oslobodili iz nevolje, je tragedija još jače bila vidljiva. Lipotica je zgubila zadnje tri noge. Znači, da se već nije mogla kretati. Prvo, ča je pauk sprogovorio prema mrvuncem: „Bud, moja jaja su zničena?“, i mrvunac Oro je odgovorio: „Da, jako mi je žao!“ Onda je Lipotica pustila glavu i se dalje plakala. Mrvunci su stali oko Lipotice i nisu znali kako ćedu reagirati, a zapravo nisu imali lazno, ar morali su iskati i zgraditi nove kanale. Potres je naime i njim sve zničio. Sve! Sve hiže, cijeli depo hrane isto kot i njeva jaja, ka su bili shranili. Smrtno unesrićila se je i kraljica kolonije. Zničeni su i njev cijeli satelitski sistem i svi kompjutori i hendiji, tako da nisu imali orijentaciju kamo bi mogli pojtj.

Mrvunac Oro, iako je bio u šoku, dao je zapovid nekim svojim prijateljem, da zgrabu Lipoticu i ju otprimu u najbližu puč. „Mi moramo pauka otprimiti na teplo mjesto, opskrbiti rane i mu dati ča za jisti!“ I zaistinu je par mrvuncev jako pažljivo zgrabilo Lipoticu i ju otprimilo na sigurno mjesto, pod zemlju. Drugi mrvunci su slijedili. Onda u špilji su mrvunci najprvo naložili oganj. Kot drugo su doprimili malo hrane za Lipoticu i vode. Ženski mrvunci su zamotali i namazali teško ranjene noge. Pauk Lipotica se je medjutim malo umirio i prije nego je zaspao, je rekao: „Lipa hvala!“

Dokle je Lipotica počivala, je premišljavao mrvunac Oro, kako ćedu dalje postupati. Ostali mrvunci su jur počeli kopati kanale i riktati nutarnje pohištvo, ali Oro je znao, da na ovom mjestu ne moru ostati. Nekako je zadahnuo pogibel. „Ali kako ćemo dalje puziti s ovim teško ranjenim paukom? A ostaviti ga ne moremo“, premišljavao je Oro. Otpuzio je iz špilje van i

gledao u daljinu. Konačno mu je došla ideja. Prošao je opet pod zemlju i zvao je svoje prijatelje: „Moji dragi prijatelji! Mi ovde ne moremo ostati, ar je prepogibelno. Moramo si najti novu domovinu, a dodatno tomu imamo teško ranjenoga pauka, ki već ne more puziti i koga ne moremo cijeli put nositi. Zbog toga predlažem, da ćemo mu izgraditi kolca s dvimi kotači, ka si more zavezati oko trbuha. Ova kolca ćedu nadomjestiti zadnje noge, tako da će se opet sam moći kretati.“

No, nije dugo duralo i mrvunci su odzvirali i nabrali različno dugovanje za ova kolca. Doprimili su kite, lišće, zrnca i zemlje. Dokle je pauk Lipotica spao, su oni izgradili ta kolca. Pilili su, kovali, klepali, mirili, sprobivali i tako dalje – a to sve u tišini!

Kad se je drugi dan Lipotica zbudila, nije znala ča to pred njom stoji. Mrvunac Oro joj je razložio, da je to za nju i da će timi kolci opet moći puziti. Premda je pauk još bio jako slab i trapile su ga strašne boli, si je ipak zavezao ova kolca i napravio je odmah nekoliko korakov, i akurat: izgradjen provizorij je funkcionirao i je omogućio pauku Lipotici opet samostalno kretanje.

„Mi moramo projti odavle“, razložio je Oro i dodao „ali ne tribaš se bojati: ti ćeš pojti s nami i primit ćemo te u svoju familiju. Pokidob je ali dosta vrimena prošlo, moramo sada čim friže krenuti na put!“

Tako su se otpravili cijela kolonija mrvuncev i pauk Lipotica u nepoznati teritorij. Puzili su marljivo prez pauze i prez razgovora. Stoprv kad su došli do strašno jako dibokoga klanca, su morali postati. „Ne, i ovako ča! Sad ovde ne moremo dalje!“, rekao je zdvojno mrvunac Oro. Pauk Lipotica je svojimi kolci dopuzio do njega i mu pošušljao u uho: „Ja bi imala ideju, kako bi mogli nadvladati ov klanac. Ja naime morem plesti mrižu. Ako kanite, ću pokusiti izgraditi mrižu iznad ovoga klanca. Tako bi onda svaki od nas mogao otpuziti do drugoga kraja.“ Mrvunac Oro je objamio pauka Lipoticu od veselja i mu se jako zahvalio. Pauk je odmah počeo svojim djelom. Bilo je jako naporno i morao se je jako koncentrirati. Ali Lipotica je uspješno splela mrižu, i ona je kot prva otpuzila prik klanca. Balancirala je i oprezno puzila korak za korakom. Onda su slijedili svi mrvunci, jedan za drugim, lipo polako i prez kakove rivnje. Konačno su svi nadvladali ov diboki klanac i bili su jako srićni. Lipotica je dostala velik aplauz! Mrvunac Oro i pauk Lipotica su gledali jedan drugoga. Pritom su brisali pot od čela. Konačno su se čvrsto objamili i dali jedan drugomu ruku. Potom su se skupa otpravili na daljnji put.